Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

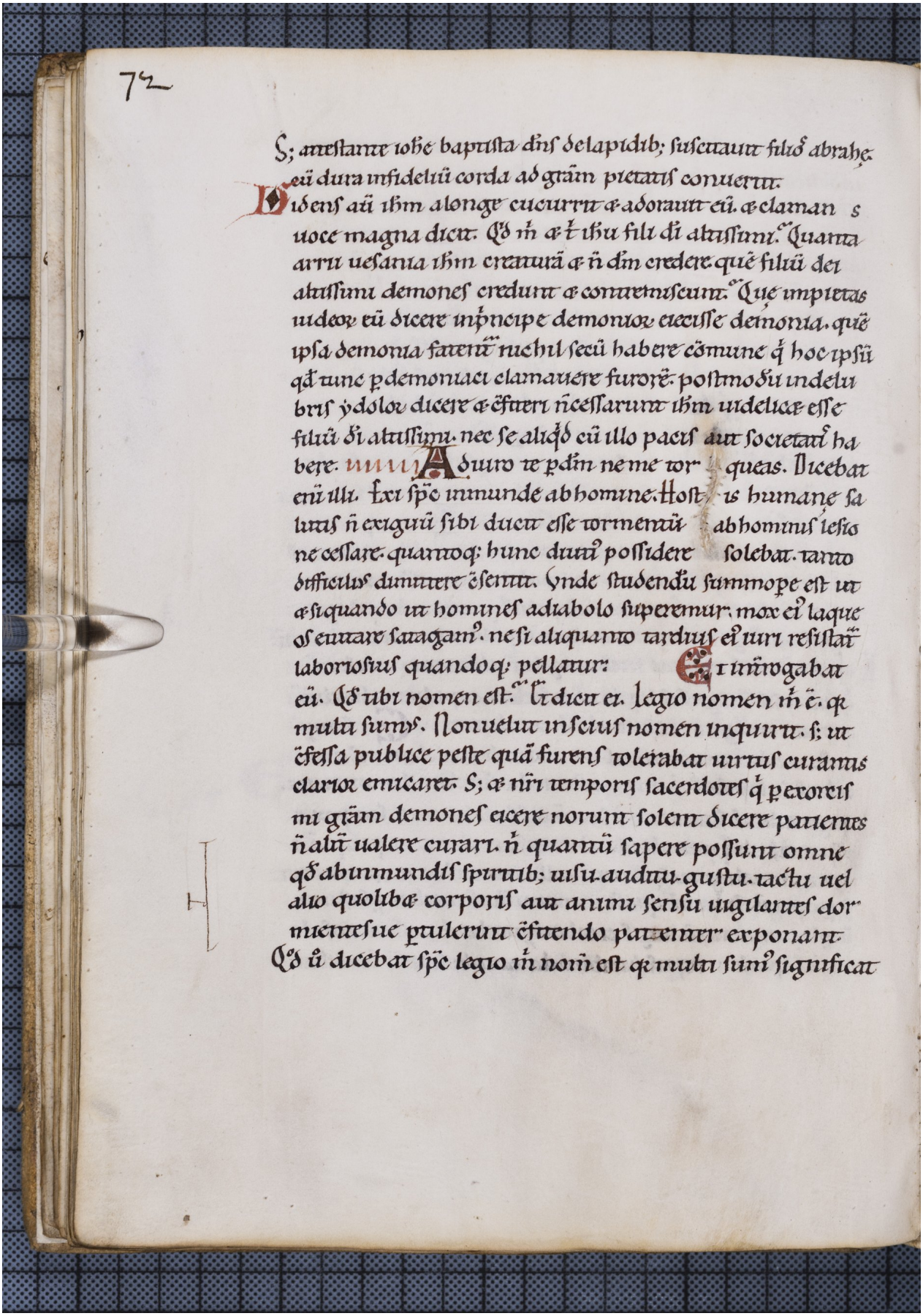

72

S; attestante iohe baptista dns de lapidib; suscitauit filios abrahe.
eu dura infidelium corda ad gram pietatis conuertit.
Videns autem ihm alongre cucurrit et adorauit eum. et clamans
uoce magna dicit. Quid mihi et tibi ihu fili di altissimi. Quanta
arrit uesania ihm creaturam et non dm credere quem filium dei
altissimi demones credunt et contremiscunt. Que impietas
uideor eum dicere in principe demonior eiecisse demonia. quem
ipsa demonia fatentur nichil secum habere comune q hoc ipsum
qd tunc p demoniaci clamauere furorem. postmodum indelu
bris ydolor dicere et efferi necessarium ihm uidelicet esse
filium di altissimi. nec se aliquid cum illo pacis aut societatis ha
bere. uuuu Adiuro te p dm ne me tor queas. Dicebat
enim illi. Exi spe immunde ab homine. Hostis humane sa
lutis non exiguum sibi ducit esse tormentum ab hominis lesio
ne cessare. quantoq: hunc diutius possidere solebat. tanto
difficilius dimittere esentit. Unde studendum summope est ut
et siquando in homines adiabolo superemur. mox ei laque
os euitare satagamus. ne si aliquanto tardius ei iuri resistat
laboriosius quandoq: pellatur: Et interrogabat
eum. Quid tibi nomen est. Et dicit ei. legio nomen mihi est. qm
multi sumus. Noluit inscius nomen inquirit. s: ut
efessa publice peste qua furens tolerabat uirtus curantis
clarior emicaret. S; et nri temporis sacerdotes q peroreis
mi gram demones eicere norunt solent dicere patientes
non aliud ualere curari. nisi quantum sapere possunt omne
qd abimmundis spiritib; uisu. auditu. gustu. tactu uel
alio quolibet corporis aut animi sensu uigilantes dor
mientesue ptulerint efferendo patienter exponant.
Qd u dicebat spe legio in nomine est qm multi sumus significat